

د سليمان بنكلي غزلونه

د كتاب پېژندنه

د سليمان غزلونه د بنكلو شعرونو يوه مجموعه ده چې عاشق او معشوقه د يو او بل صفت كوي. په اصلي عبراني كې دا كتاب د سليمان په نامه نومول شوی دی.

يهوديان وايي چې د سليمان غزلونه د خداى او د هغه د غوره شوي قوم ترمنځ اړيکه بيانوي. د مسيح پېروان وايي چې د سليمان غزلونه د عيسى مسيح او د كليسا ترمنځ يوه روحاني اړيکه ده. د سپېڅلي كتاب پوهان په دې باندې پوهيږي چې د دې كتاب غزلونه په پوره توگه د مينې د شعرونو په شان دي چې په لرغونې يا پخوانۍ زمانه كې په اسرايلو كې پيدا شوي دي.

په دې شعرونو كې يو عاشق او يوه معشوقه د يو بل سره خپله مينه څرگندوي او د اورشليم بنځې د هغوى د مينې ستاينه كوي.

كېدای شي دا عجيبه بنكاهه شي چې په يو سپېڅلي كتاب كې د مينې په هكله خبرې وكړي، خو واده د ژوند يوه مهمه برخه ده چې

د خدای له خوا پلان شوې ده.

د موضوعگانو لست

لومړۍ غزل: یو او بل ته د مینې څرگندول: ۱:۱ - ۲:۷

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لېوالتیا یو او بل ته: ۲:۸ - ۳:۵

درېم غزل: د عشق خوند: ۳:۶ - ۵:۱

څلورم غزل: د بېلتون رنځ او پېوستون ته لېوالتیا: ۵:۲ - ۶:۳

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې توصیف یو او بل ته: ۶:۴ -

۸:۴

شپږم غزل: د تلپاتې مینې څرگندول: ۸:۵ - ۱۴

① د سلېمان ډېر ښکلی غزل.

لومړی غزل: یو او بل ته د مینې څرگندول

معشوقه

② په خپلو شونډو سره ښکل کړه ما

ځکه چې خوندوره ده مینه ستا

له شرابو څخه ډېره

③ ستا د عطرو خوشبویي ده ډېره خوندوره

ستا نوم دی د هغو عطرو په شان

چې خپرېږي هرې خواته

نو ځکه پېغلې درسره کړي مینه

④ ما د ځانه سره بوځه ځه چې تښتو

ته مې پاچا شه او ما بوځه خپل د خوب کوټې ته

د اورشليم پېغلې

خومره خوشحاله يو مونږ ستا دپاره ای پاچا

مونږ به ستاينه ستا د مينې کوو له شرابو زياته

په رښتيا پېغلې مينې دي په تا

معشوقه

⑤ ای د اورشليم پېغلو زه توره يمه خو ښکلې يمه

داسې توره يمه لکه خېمې د قیدار

او داسې ښکلې يمه لکه پردې د سلېمان د خېمې

⑥ ما ته مه گورئ ځکه چې توره يمه

لمر تور کړی دی پوستکی زما

زما وروڼه وو په قهر راباندې

او کړم يې مجبوره چې ساتنه وکړم

زه د انگورو د باغ

نو په خپل ځان باندې مې ونه کړ پام

٧ ما ته ووايه ای جانانه زما

خپله رمه دې خروي چېرته؟

چېرته پرېږدې ته خپله رمه غرمه کې

چې ارام وکړي؟

زه ولې شمه سرگردانه د فاحشي په شان

او وگرځمه ستا د دوستانو په رمو کې

عاشق

٨ ای په ټولو ښځو کې ډېرې ښکلې ښځې

که چېرې نه پوهېږي

نو تعقيب کړه د رمې د پلونو ښځې

او وڅر وه خپلې ځوانې وزې

ته د شپنو د خپمو په خوا کې

٩ ته ډېره بڼکلې يې محبوبې زما

د هغې اسپې په شان

چې کښوي جنگي گاډۍ د فرعون

١٠ څومره بڼایسته دي اننگي ستا

اور لگولی غوږوالیو ستا

څومره بڼکلې ده غاړه ستا

په تار د جواهرو

١١ مونږ به کړو جوړې د سرو زرو غوږوالۍ درته

او مریگانې د سپینو زرو درته

معشوقه

١٢) پاچا پروت دی په خپل کټ کې

او دی نشه شوی هغه زما د عطرو په بوی

١٣) زما جانان دی لکه کڅوړه د مر

شپه تپروي زما په سینه باندې

١٤) زما جانان دی د نکریزو د گېډۍ په شان

چې راشنې کیري د انگورو په باغونو کې

د عین جدي

عاشق

١٥) ای محبوبې زما خومره ښکلې یې ته

خومره ښکلې یې ته

سترگې دې دي لکه کوترو په شان

معشوقه

١٦) ای جانانه زما خومره ښکلی یې ته

خومره زړه وړونکی یې ته

شنه واښه به وي زمونږ بستره

١٧) لرگي د سبر به وي زمونږ د جونگرې تیران

او د نښتر ونه به وي زمونږه چت د کوټې

١) زه د شارون د ډاگ یو ځنگلي گل یمه

او د درو د لاله گل یمه زه

عاشق

٢) لکه اغزو کې د لاله گل په شان

داسې زما محبوبه ده د پېغلو منځ کې

معشوقه

٣) لکه چې ونه د مڼو وي د ځنگل په منځ کې

داسې زما جانان دی د ځوانانو منځ کې

کښېنم خوشحاله د هغو د سيوري لاندې

او مېوه يې خوږه لگيږي زما په خوله کې

④ هغه زه راوستلم د مېلمستيا سالون ته

او بيرغ د عشق يې زما په سر ودراره

⑤ ما قوي کړئ په کشمشو باندې

او تازه مې کړئ په منو باندې

ځکه زه ستا په مينه کې ناروغه يم

⑥ د هغه چپ لاس دی زما د سر لاندې

او په بني لاس هغه ما غېږ کې نيسي

⑦ ای د اورشليم پېغلو تاسو قسم وخورئ

په غرخو او ځنگلي هوسيو باندې

تر هغې چې وخت سم نه وي مينه مه راوينوئ

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لېوالتيا يو او بل ته

معشوقه

⑧ واورئ زما د جانان اواز

گورئ هغه دی راروان

هغه ټوپونه وهي غرونو باندې

او وهي مندې په غونډیو باندې

⑨ زما جانان دی د غرخه او یا د هوسی د بچي په شان

گورئ هغه ولاړ دی د دېوال شاته

هغه گوري د کړکۍ نه

په خیر گوري د پنجرې نه ⑩ زما جانان زما سره

خبرې وکړې او راته ویې ویل:

عاشق

زما محبوبې راپاڅه ای زما بنایسته محبوبې

ما سره لاره شه

⑪ گورئ ژمی تېر شو

نور به نه وي باران

⑫ شول رابنکاره گلان په ځمکه باندې

او رارسېدلی وخت د سندرو

اورېدل کېږي زمونږ وطن کې د کوترو اواز

⑬ مېوه نيسي د انځرو ونې

غوټی نیولې د انگور ټاکونو

او ورکوي خوشبويي

زما محبوبې راپاڅه ای زما بنایسته محبوبې

ما سره لاره شه

۱۴ ای کوتري زما چي ته پتېري د گتونو په چاودونو

او د گرنګ په چاودونو کي ته

پرېږده چي وگورمه مخ ستا

پرېږده چي واورمه اواز ستا

حکۀ چي خوږ دی ستا اواز

او ښکلی دی مخ ستا

معشوقه

۱۵ گیدران ونیسه زمونږ دپاره

واړه گیدران چي خرابوي زمونږ تاکونه

حکۀ غوتی نیولې زمونږ تاکونو

۱۶ جانان زما او زه د جانان یم

د لاله گلونو منځ کې خوند اخلي هغه

١٧ ترڅو رارسي سهار او ورکېږي تیاره

ما نه لار شه زما جانانه لکه غرڅه په شان

یا د هوسی د بچي په شان په سختو غرونو باندې

١ د شپې چې زه ومه پرته خپل کټ کې

ما کولو ارمان د هغه چا سره چې مینه لرم

ما کاوه د هغه ارمان خو هغه رانغی

٢ زه به پاڅېږم اوس او وبه ګرځم په ټول ښار کې

په کوڅو او په چوکونو کې

وبه ګرځم د هغه چا پسې چې کوم ورسره مینه

وګرځېدم زه په هغه پسې خو پیدا مې نه کړ

٣ څوکیدارانو ولیدلم زه

کله هغوی چې گرځېدل په ښار کې

ما پوښتنه وکړه چې تاسو لیدلی هغه کس

چې لرم ورسره مینه؟

④ څنگه چې لېرې شوم هغوی نه

ما هغه کس پیدا کړ چې مینه لرم ورسره

هغه مې کلک ونيوه او ما پرېښوده چې لاړ شي

وروسته مې هغه راوستلو د خپلې مور کور ته

هغې کوټې ته چې مې مور وم زېږولی په کې

⑤ ای د اورشلیم پېغلو تاسو قسم وخورئ

په غرخو او ځنگلي هوسیو باندې

تر هغې چې وخت سم نه وي مینه مه راوینبوی

درېم غزل: د عشق خوند

⑥ هغه څه شی دی چې راروان دی له بیابان نه

اوچتیري د وړه لکه ستنې د لوگي په شان

چې راروان دی د مرد عطرو او قیمتي خوشبویۍ سره

د هغو ټولو خوشبویۍ سره چې سوداگر یې راوړي

⑦ گورۍ دا دی روان تخت د سلیمان

چې بدرگه کیږي د شپېتو قوي کسانو سره

د اسراییلو د قوي عسکرو سره

⑧ هغوی سمبال دي ټول په تورو باندې

او دي ماهر په جنگ کې

د هر یو سره ده توره او تیار دي

چې دي تیار د شپې حملې دپاره

⑨ دی جوړ کړی روان تخت سلیمان پاچا

د خپل ځان دپاره د لبنان له لرگو

⑩ د هغه پایې یې ویونېلې په سپینو زرو باندې

شا یې له سرو زرو څخه

او چوکۍ یې د بانجانې پوښ څخه

دننۍ برخه یې سینگار شوې وه په مینه

د اورشلیم د پېغلو له خوا

⑪ بیرون راوځی ای د صهیون پېغلو!

او وگورئ سلیمان پاچا ته

هغه تاج چې مور یې ایښی ؤ په سر ورته

د هغه د واده په ورځ

د هغه د خوشحالی په ورځ

① ای زما محبوبې خومره ښکلې يې ته

خومره ښکلې يې ته

سترگې دې دي لکه کوترو په شان

ښکاري ستا د ټيکري تر شا

ستا ويننتان وهي خپې لکه رمه د وزو

چې راکوزيږي د جلعاد د غره نه

② ستا غاښونه دي سپينو مېړو په شان

چې وړۍ ترې لېرې شوې او وينخل شوې وي

هر يو غاښ دې دی جوړه د بل يو غاښ سره

يو يې هم نه دی ورک

③ شونډې دې دي د سرې ټوټې په شان

خوله دې ده ښکلې

ستا اننگي دي د سرو انارو په شان

چې ښکاري ستا د ټيکري شاته

ښکلې ده غاړه ستا داود د برج په شان ④

ستا غاړکۍ ده خړېدلې هلته

د جنگياليو د زرو سپرونو په شان

ستا سينې دي د غرخه غبرگوني بچيو په شان ⑤

چې خړېږي د لاله گلانو منځ کې

ترڅو رارسي سهار او ورکېږي تياره ⑥

زه به ورشمه د مر غره ته

او د قيمتي خوشبويۍ غونډۍ ته

ته بېخي ښکلې يې زما محبوبې ⑦

نشته هېڅ عیب په تا کې

⑧ ما سره راشه ای زما ناوې د لبنان نه

ما سره راشه د لبنان د غره له څوکې

شه راکوزه د امانه د غره له څوکې

د سنیر یعنی د حرمون د غره له څوکې

چېرته چې دي د زمرو غارونه

او د پرانګانو غونډۍ

⑨ زما محبوبې زما ناوې ما نه دې وړې دی زړه

په یو نظر دې زما زړه وړې دی

او د غارګۍ یو غمی چې اچولې دې ده په خپله غاړه

⑩ څه خوندوره ده ستا مینه

ای زما محبوبې زما ناوې

خومره بڼه ده د شرابو نه ستا مينه

او د هرې بلې خوشبويي نه ستا عطر

⑪ زما ناوې ستا د شونډو نه شات راخاڅي

دي پراته شات او شيدې ستا د ژبې لاندې

داسې خوشبويي راځي ستا کاليو نه لکه سروې د
لبنان

⑫ ته زما باغچه يې اې زما محبوبې زما ناوې

خاصه چينه يې ته او پټه شوې فواره يې ته

⑬ ستا نيا لگي دي د انارو باغ په شان

د خوندورو مېوو نه ډک

او پرېمانه بوټي چې حاصل ورکوي

د نکريزو او خوشبويه عطرو په شان

⑭ تا کې شنه کيږي خوشبويه عطر او زعفران

دالچيني او هر ډول خوشبويه بوټي

لکه مر او عود او ټول ډېر خواږه عطرونه

١٥ ته چينه يې د باغ او د تازه اوبو شاه

ويالې چې رابهيږي د لبنان له غرونه

معشوقه

١٦ راوالوځه ای د شمال باده

او راشه ای د جنوب باده

راوالوځه زما په باغ باندې

او خپره کړه خوشبويي د هغه هرې خواته

خپل باغ ته راشه زما جانانه

او خوندوره مېوه د هغه وخوره

عاشق

① ای زما محبوبې ای زما ناوې

راغلم زه تا ته يعنې خپل باغ ته

راتولوم زه مر او عطر خپل

زه خورمه خپل شات د گبين سره

څښمه شراب او شيدې خپلې

د اورشليم پېغلې

ای عاشقانو وخورئ او وڅښئ

او شئ نشه مينه کې

څلورم غزل: د بېلتون رنځ او پوښتون ته لېوالتيا

معشوقه

② زه وم ويده خو زړه مې ؤ بېداره

اواز مې واورېده د خپل جانان

چې ټکوي دروازه او وايي

عاشق

زما مينې زما محبوبې ما پر پرده چې راننوخم

زما محبوبې ای زما کوتري ته چې کامله يې

لوند شوی سر زما په پرخه باندې

او د شپې پر خې مې لامده کړي دي وينستان

معشوقه

③ ما خپل کالي وويستل

څنگه کولای شم چې بيا يې واغوندم؟

ومي وينځلې خپلې پښې

څنگه کولای شم چې بيا يې کړم چټلې؟

④ هڅه وکړه زما جانان چې کړي خلاصه دروازه

نو لړزېده مې زړه هغه دپاره

⑤ زه راپاڅېدم چې کړم خلاصه دروازه

د خپل جانان دپاره

زما د لاسونو نه په خڅېدو شول مر

زما له گوتو خڅېدل ښکلي مر

کله چې ما رابښکلو د دروازې قلفک

⑥ ما دروازه خلاصه کړه خپل جانان ته

خو هغه تللی ؤ

ډېر مې غوښته چې اواز د هغه واورم

هغه مې ولټاوه خو پیدا مې نه کړ

ما ورته وکړ اواز خو هغه رانه کړ ځواب

⑦ څوکيداران چې گرځېدل په ښار کې

زه يې پيدا کړم

هغوی زه وو هلم او زخمي يې کړمه

زما نه يې لېرې کړ پورنی څوکيدارانو

چې ساتنه يې د ښار د دېوالو کوله

۸ ای د اورشلیم پېغلو ما سره وکړئ قسم

که مو پيدا کړلو جانان زما

نو ورته ووايئ چې

زه ستا په مينه کې ناروغه يم

د اورشلیم پېغلي

۹ ای په ټولو ښځو کې ښکلې ښځې

ولې د نورو نه بهتر دی جانان ستا

ستا جانان څه برتري لري له نورو څخه

چې مونږ ته د هغه په سر قسم راکوي؟

معشوقه

⑩ زما جانان دی ښکلی او صحتمند دی

او دی ډېر غوره هغه د زرگونو خلکو څخه

⑪ د هغه مخ ځلیري سوچه سرو زرو په شان

وینبتان یې دي ول په ول

او دي تور لکه کارغه په شان

⑫ د هغه سترگې دي لکه کوترو په شان

چې وي ناستې د ویالو په غاړه

داسې سپینې لکه شیدو په شان

چې وي ناستې د ډنډ په غاړه

⑬ انګي دي د هغه خوشبویه د هغه باغ په شان

چې وي ډک د خوشبويه بوټو څخه

توليدوي هغه خوشبويه عطر

د هغه شونډې دي د لاله گلونو په شان

چې ترې څاڅي عطر د مر

د هغه مټې دي د سرو زرو ميلو په شان ۱۴

چې سينگار شوې په جواهرو باندې

بدن يې بنوی دی د فيل غاښونو په شان

چې سينگار شوی په لاجوردو باندې

د هغه پښې دي د مرمر د ستنو په شان ۱۵

چې لگېدلې د سرو زرو په پايو کې

د هغه شکل دی لبنان د غرونو

او د سبر د لوړو ونو په شان

١٦ ډېر خواږه دي ښکلول د هغه

په هر لحاظ دی زړه راښکونکی هغه

نو ای د اورشلیم پېغلو

زما جانان دی هغه او دی ملگری زما

د اورشلیم پېغلې

١ ای په ټولو پېغلو کې ښکلې پېغلې

جانان دې چېرته تللی؟

په کومه لاره تللی؟

چې لاړ شو تا سره او ولټوو هغه

معشوقه

٢ زما جانان راغلی ما ته یعنې خپل باغ ته

هغه حای ته چې شنه کیري د عطرو بوټي

چې وڅروي خپله رڼه په باغ کې

او ترې راټول کړي د لاله گلونه

۳ جانان زما او زه د جانان يم

څروي هغه خپله رڼه د لاله گلانو منځ کې

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې صفت يو او بل ته

عاشق

۴ ته يې ښکلې لکه ترصه د ښار په شان

او يې ښکلې د اورشليم په شان

داسې شانداره يې ته چې وي

لښکر د بيرغونو سره

۵ سترگې دې واړوه له ما نه

لېونی کړی يم ستا سترگو

ستا وينبتان وهي خپې لکه رمه د تورو وزو

چې راکوزيږي د جلعاد د غره نه

⑥ ستا غاښونه دي د سپينو مېړو په شان

چې وينځل شوي وي تازه

هر يو غاښ دې دی جوړه د بل يو غاښ سره

يو يې هم نه دی ورک

⑦ ستا انگي دي د سرو انارو په شان

چې ښکاري ستا د ټيکري لاندې نه

⑧ په شپېتو ملکو او اتيا وينځو کې

او بې شمېره پېغلو کې

⑨ زه خوبنوم خپله کوتره چې کامله او بې مثاله ده

چې ډېره خوبنه ده د خپلې مور سره

په هغه چا ده گرانه چې زېږولې يې ده

کله چې پېغلې ويني هغه نو مبارکه يې گڼي

ملکې او وينځې هم کوي ستاينه د هغې او وايي

⑩ هغه څوک ده چې ځليږي په شان لکه د سهار رڼا

لکه سپوږمۍ په شان ښکلې او د لمر په شان ځليږي

ده شانداره هغه داسې چې وي لښکر د بيرغونو سره؟

معشوقه

⑪ زه د چارمغزو باغ ته لاړمه

چې ووينم نوي شنه بوټي په دره کې

او ووينم ايا انگورو دي نيولې غوټې

چې انارو دي نيولي گلان او که نه

⑫ زه له هيځانه رپېدل

لکه سپره چې یمه شاهي گاډۍ کې

د اورشلیم پېغلې

١٣) بېرته راشه او راشه بېرته ای د شولم د کلي پېغلې

بېرته راشه او راشه بېرته چې مونږ دې وگورو بیا

معشوقه

ولې گورۍ ما ته د شولم پېغلې ته

چې کړم گډا د نورو خلکو سره؟

عاشق

١) ای د شهزاده لورې!

خومره ښکلې ښکاري پښې دې په خپلیو کې

ستا گرد ورنونه دي جواهراتو په شان

چې وي جوړ کړي یو ماهر کسبگر

٢) ستا د نامه غوتی ده شرابو جام په شان

تل ډک دی د شرابو خڅه

ستا خپټه ده لکه د غنمو د ډېری په شان

چې خنډه یې ده د لاله گلونو په شان

٣) ستا سینې دي لکه

د غرڅه غبرگونو بچیو په شان

٤) ستا غاړه ده لکه د عاج د منارې په شان

او ځلېدونکې دي ستا سترگې د حشبون د ډنډونو په
شان

هغه ډنډونه چې نژدې دي دروازې ته د بیت ربیم

پوزه دې جگه ده لکه برج د لبنان

چې دمشق ته مخامخ دی

٥) سر دې لوړ دی د کرمل د غره په شان

ستا وينبتان دي د شاهانه پردې په شان

پاچاهان هم دي اسيران ستا د وينبتو په تارونو كې

۶ ای زما محبوبې خومره ښكلې او په زړه پورې يې ته

خومره يې ډكه له خوشحالو څخه

۷ قد دې دی لكه د خرما ونې په شان

ستا سينې دي لكه غونچې د مېوې

۸ ما ويل چې زه به خېژم د خرما ونې ته

او لاس به وهمه په مېوه د هغې

ستا سينې دې وي د انگورو د غونچو په شان

او خوشبويي دې د خولې وي لكه مڼو په شان

۹ دي ښكلول دې خوندور د ښو شرابو په شان

معشوقه

پرېږده جاري شي دا شراب زما د جانان خواته

چې وبهيري په شونډو او غاښو د هغه

⑩ زه د جانان يم

او هغه ما غواړي

⑪ زما جانانه راځه چې لاړ شو د ښار نه بهر

او تېره کړو شپه د نکريزو د بوټو لاندې

⑫ راځه چې پاڅېږو سهار وختي او لاړ شو انگورو باغ ته

چې وگورو غوټۍ نيولې دي تاکنونو که نه

او گلان نيولي دي تاکنونو که نه

او چې انارو گلان کړي که نه

هلته به وښاييم تا ته زه خپله مينه

⑬ ورکوي هلته مړه غونې بوټي خوشبويي خپله

او ټولې بڼې مېوې دي زموږ دروازي سره

ای زما جانانه ما ساتلي تا ته

زاړه او نوي خوندور شيان

① کاشکې ته وای زما ورور

چې مې مور ورته تی ورکړی وای

چې مې لیدلې ته بیرون له کور نه

ما ښکلولې به ته او چا به نه رټلم

② بیا به بېولې ما د خپلې مور کور ته

هله به زما مور را زده کول ما ته

ما درکول به تا ته خوندور شراب

او خپلو انارو خوږ شربت

③ د هغه چپ لاس دی زما د سر لاندې

او په بني لاس هغه ما غېږ کې نيسي

④ ای د اورشلیم پېغلو تاسو قسم وخورئ

تر هغې چې وخت سم نه وي مينه مه راوینږئ

شپږم غزل: د تلپاتې مينې څرگندول

د اورشلیم پېغلې

⑤ دا ده څوک چې ده راروانه له بيابان

چې يې کړې ده تکیه په اوږې د خپل جانان؟

معشوقه

ما راوینس کړې ته منو د ونې لاندې

چېرته چې مور دې ډېر تکلیف سره زېږولې وې ته

چېرته چې ته هغې راوړې يې دې دنیا ته

⑥ ولگوه زما مينه په خپل زړه باندې لکه د مهر په شان

په خپل لاس باندې لکه بازوبند په شان

ځکه چې مینه زوروره ده لکه د مرگ په شان

داسې قوي دی غیرت لکه د مرگ په شان

هغه سوځي لکه لمبو په شان

او سوځي لکه سخت اور په شان

ډېرې اوبه د مینې اور مړ کولای نه شي ⑦

او نه یې وړلی شي سیندونه

که څوک وغواړي چې مینه واخلي

په خپلې ټولې شتمنۍ باندې

هغه به سپک شي په پوره توګه

د پېغلې ورونه

مونږ کوچنی خور لرو ⑧

چې غټې شوې يې لا نه دي سينې

که څوک راشي او هغه وغواړي زمونږ نه

نو مونږ به څه کوو؟

⑨ که هغه پېغله وي لکه دېوال په شان

نو مونږ به جوړ کړو ورته ځلی د سپینو زرو

که هغه وي دروازه

نو هغه به بنده کړو د سبر په تختو باندې

معشوقه

⑩ زه وم لکه دېوال په شان

خو اوس داسې غټې دي سينې مې

لکه د برجونو په شان

کله چې گوري زما جانان ما ته

نو خوشحالېږي هغه زما په کتلو باندې

۱۱ په بل هامون کې ؤ د سليمان د انگورو باغ

بزگرانو ته يې ورکړی ؤ په اجاره باندې

ورکولې د مېوو بدل کې به هر يو

ورته زر ټوټې د سپينو زرو

۱۲ زما د انگورو باغ دی يوازې زما چې ورکوم يې چا ته

اړتيا نشته سليمان ته چې ورکړي زر ټوټې د سپينو

زرو

خو دوه سوه ټوټې دي هغه چا دپاره

څوک چې پام کوي تاکنونو باندې

عاشق

۱۳ ای زما محبوبې ته چې اوسېږې باغ کې

دوستان زما په انتظار دي چې اواز دې واوري

خو یوازي زه غواړم چې اواز دې واورم

معشوقه

١٤ زما جانانه زر په منډه راشه

د غرخه او هوسی د بچي په شان

خوشبویه غرونو باندې